

Wydział Elektroniki, Fotoniki i Mikrosystemów

Laboratorium informatyki

Ćwiczenie nr 7. Operacje na plikach

Zagadnienia do opracowania:

- standardowe wejście i wyjście
- tryby otwarcia plików
- $\bullet\,$ zapis do pliku i odczyt z pliku w języku C
- wskaźniki plikowe
- \bullet zapis do pliku i odczyt z pliku w języku C++

Spis treści

1	Cel ćwiczenia		2	
2	Wprowadzenie			
	2.1	Odczyt i zapis do pliku w języku C	2	
	2.2	Odczyt i zapis do pliku w języku $C++$	11	
3	Pro	gram ćwiczenia	17	
4	Dodatek		18	
	4.1	Obsługa plików z poziomu konsoli systemowej	18	

1. Cel ćwiczenia

Celem ćwiczenia jest opanowanie umiejętności odczytu i zapisu danych do pliku z wykorzystaniem aplikacji konsolowej, napisanej w języku C lub C++.

2. Wprowadzenie

2.1. Odczyt i zapis do pliku w języku C

Niezbędną umiejętnością, wykorzystywaną w tworzeniu aplikacji w językach C i C++, jest obsługa plików systemowych. Pliki mogą być otwierane przez program komputerowy w dwóch trybach: **tekstowym** i **binarnym**. W trybie binarnym każdy bajt danych jest dosłownie interpretowany przez aplikację. W trybie tekstowym dane zawarte w pliku mogą się różnić od danych przetwarzanych przez program. Różnica wynika z modelu pliku tekstowego w jezyku C. Warto odnieść się w tym miejscu do znaków ASCII (patrz: rys. 2.4, ćw. 6). Standard dzieli znaki na drukowalne – interpretowane jako tekst oraz na **sterujące** – niewyświetlane, określające sposób obsługi tekstu. Przykładem tych drugich mogą być symbole końca pliku czy końca linii. W systemie Windows koniec linii zapisywany jest za pomocą sekwencji $\ r \ n$, a w systemach $Unix - \ n$. Model pliku w języku C jest zgodny z formatowaniem systemu Unix. Z tego powodu otwarcie pliku w *trybie tekstowym* przez aplikację działającą w systemie *Windows* poskutkuje niejawnym zastąpieniem wszystkich sekwencji $\ r \ n$ na $\ n$ (analogicznie usunięte zostaną symbole końca pliku Windowsa – Ctrl-Z (\x1A)). Otwarcie tego samego pliku w $trybie\ binarnym$ spowoduje, że znaki $\ r$ i ${\it Ctrl-Z}$ będą interpretowane tak, jak znaki drukowalne, a w związku z tym możliwa bedzie obsługa tychże znaków w kodzie programu. Warto nadmienić, że system *Unix* przewiduje tylko jeden format pliku. Obsługa plików w *try*bie tekstowym i binarnym w tym systemie da identyczny rezultat.

W momencie uruchomienia aplikacji języka C otwarte zostają (automatycznie) trzy pliki standardowe: standardowe wejście, standardowe wyjście oraz standardowe wyjście dla błędów. Są to przykłady standardowego wejścia/wyjścia wysokiego poziomu (ang. standard highlevel I/O), tj. niezależnego od systemu operacyjnego. Funkcje biblioteczne obsługi standardowego wejścia/wyjścia wysokiego poziomu zawarte są w nagłówkach stdio.h (dla języka C) oraz iostream (dla języka C++) [2]. Plik **standardowego wejścia** zapewnia najcześciej transfer danych z klawiatury do programu, natomiast standardowego wyjścia oraz standardowego wyjścia dla błędów transfer z programu na ekran komputera. Wykorzystując **przekierowanie** można wskazać inne pliki jako **pliki** standardowego wejścia/wyjścia. Standardowe wejście dostarcza dane do funkcji *scanf()*. Analogicznie, **standardowe wyjście** jest plikiem, do którego zapisuje dane funkcja printf(). Strumienie standardowego wejścia i wyjścia są buforowane. Oznacza to, że dane przetwarzane przez funkcje obsługi wejścia/wyjścia są automatycznie (niejawnie) gromadzone w tymczasowo zaalokowanym obszarze pamięci (buforze). Przesył danych między buforem a standardowym wejściem/wyjściem odbywa się porcjami (najczęściej o rozmiarze wielokrotności 512 B), co skutkuje zwiększeniem prędkości transferu [2].

W języku C do otwarcia pliku wykorzystuje się funkcję fopen(). Funkcja ta przyjmuje dwa łańcuchy znakowe: pierwszy określa nazwę pliku, który ma zostać otwarty (w szczególności względną lub bezwzględną ścieżkę do pliku), drugi to tryb otwarcia pliku. W tabeli 1 zestawiono tryby otwarcia pliku wspierane przez funkcję fopen(). Tryby można łączyć. Dodatkowe dwa opcjonalne łańcuchy określają kolejno tryb tekstowy - "t" i binarny - "b". Jeżeli żaden z nich nie zostanie przekazany do funkcji fopen(), domyślnie wybrany zostanie tryb tekstowy (nie ma to znaczenia w systemach Unix). Przykłady przedstawiono na listingu 1. (bieżąca lokalizacja stanowi miejsce wywołania programu).

Tabela 1. Tryby otwarcia pliku wspierane przez funkcję fopen() [1]

Łańcuch znakowy	Objaśnienie	Gdy plik istnieje	Gdy plik nie istnieje
"r"	otwarcie pliku do odczytu	odczyt od początku pliku	błąd otwarcia
"w" utworzenie pliku do zapisu		usuń zawartość pliku	utworzenie nowego
"a"	dopisywanie do pliku	dopisz do końca pliku	utworzenie nowego
"r+" otwarcie pliku do odczytu/zapisu		odczyt od początku pliku	błąd otwarcia
"w+" utworzenie pliku do odczytu/zapisu		usuń zawartość pliku	utworzenie nowego
"a+" otwarcie pliku do odczytu/dopisywania		dopisz do końca pliku	utworzenie nowego

```
// Otwarcie do odczytu pliku results.txt w trybie
    tekstowym

fopen("results.txt", "r");

// Utworzenie i zapis do pliku tekstowego lezacego
    pod wzgledna sciezka data\test.txt

fopen("data\test.txt", "wt");

// Otwarcie pliku do dopisywania i odczytu w trybie
    binarnym lezacego pod bezwgledna sciezka C:\Users
    \pwr\students.dat

fopen("C:\Users\pwr\students.dat", "a+b");
```

Listing 1. Przykłady wywołania funkcji fopen()

Funkcja *fopen()*, oprócz otwarcia pliku, tworzy potrzebne bufory oraz strukturę danych, zawierającą informacje o pliku i buforach. Najczęściej są to: identyfikator pliku, wskaźnik do początku bufora, licznik bajtów skopiowanych do bufora, wskaźnik bieżącego położenia w strumieniu, sygnalizatory błędów i końca pliku [2]. Funkcja *fopen()* zwraca wskaźnik na utworzony pakiet danych. Jest to tzw. *wskaźnik plikowy* (ang. file pointer) – wskaźnik na typ pochodny *FILE*, zdeklarowany w nagłówku *stdio.h*. W przypadku niepowodzenia otwarcia pliku (niedozwolony dostęp, błędna ścieżka, itp.)

zwracana jest wartość **NULL**. Również **pliki standardowe** posiadają swoje (predefiniowane) wskaźniki plikowe zdeklarowane w nagłówku **stdio.h**:

- standardowe wejście *stdin*,
- standardowe wyjście **stdout**,
- standardowe wyjście dla błędów **stderr**.

Przykładowo plik *data.txt* można otworzyć w trybie zapisu/odczytu w sposób następujący:

```
FILE * fPtr = fopen("data.txt", "w+");
if (fPtr == NULL) {
    printf("Failed to open the file\n");
    exit(EXIT_FAILURE);
}
```

Wskaźnik plikowy zwrócony przez funkcję fopen() zapisywany jest w zmiennej fPtr. Jeżeli nie udało się otworzyć/utworzyć pliku data.txt wyświetlony zostaje komunikat i następuje wcześniejsze zakończenie programu. Funkcja exit() zamyka aplikację przeprowadzając standardowe sprzątanie zasobów – m.in. gwarantuje zamknięcie otwartych plików. Argument przekazany do funkcji exit() działa analogicznie, jak wartość zwracana przez funkcję main(). Przyjęło się, że exit(0) oznacza poprawne wykonanie programu, a każda inna wartość określa błędne zakończenie aplikacji. Różne systemy operacyjne mogą implementować różne zakresy zwracanych wartości, dlatego dla pełnej przenośności kodu programu warto stosować makrodefinicje EXIT_SUCCESS (poprawne wykonanie aplikacji) oraz EXIT_FAILURE (błędne wykonanie aplikacji).

Każdy otwarty w programie plik należy zamknąć, aby nie dopuścić do wycieku zasobów i nie blokować (niecelowo) innym procesom/wątkom jego obsługi. W języku C służy do tego funkcja fclose(), przyjmująca wskaźnik plikowy zwrócony przez funkcję fopen(). Funkcja fclose() zwalnia

pamięć zaalokowaną na obsługę bufora wykorzystywanego przez funkcję **fo pen()**. W przypadku powodzenia zwracana jest wartość **0**, w innym wypadku – stała **EOF** (ang. end of file) o ujemnej wartości (najczęściej -1):

```
if (fclose(fPtr) != 0) {
    printf("Failed to close the file\n");
    exit(EXIT_FAILURE);
}
```

Zapis danych do pliku odbywa się z wykorzystaniem funkcji **fprintf()**. Posiada ona nagłówek i funkcjonalność zbliżoną do funkcji **printf()**, z tą różnicą, że jako pierwszy argument przyjmuje **wskaźnik plikowy do strumienia wyjściowego**, do którego ma przesłać dane:

```
int fprintf(FILE * stream, const char * format, ...)
```

Podobnie, jak funkcja printf(), również ta funkcja, w przypadku poprawnego wykonania, zwraca liczbę znaków wpisanych do strumienia. W przypadku niepowodzenia zwracana jest liczba ujemna. Przekazując do funkcji fprintf() jako pierwszy argument wskaźnik plikowy standardowego wyj-ścia osiąga się funkcjonalność funkcji printf():

```
// Rownowazne zapisy

printf(stdout, "Hello, world!\n");

printf("Hello, world!\n");
```

Odczyt zapisanych danych można zrealizować z wykorzystaniem funkcji fscanf(). Podobnie, jak w przypadku funkcji fprintf(), widoczna jest tu analogia do funkcji scanf() z rozszerzeniem o przyjmowany wskaźnik plikowy do strumienia wejściowego. Funkcja zwraca liczbę zmiennych, do których udało się przypisać wartość w przypadku powodzenia, albo wartość <math>EOF w przeciwnym wypadku. Przekazując do funkcji fscanf() jako

pierwszy argument wskaźnik plikowy **standardowego wejścia** osiąga się funkcjonalność funkcji scanf():

```
char buffer[100];

// Rownowazne zapisy

fscanf(stdin, "%s", buffer);

scanf("%s", buffer);
```

Kompletny program, przeprowadzający operacje zapisu, a następnie odczytu z pliku przedstawiono na listingu 2. Funkcja rewind() przyjmuje jako argument wskaźnik plikowy zwrócony przez funkcję fopen() i przesuwa wskaźnik bieżącego położenia w strumieniu na początek pliku. Dzięki temu możliwe jest odczytanie wcześniej wpisanej zawartości pliku przez funkcję fscanf(). Zamknięcie pliku realizowane jest z wykorzystaniem funkcji fclose().

```
// Standardowe wejscie/wyjscie
#include <stdio.h>
// Deklaracja funkcji exit()
#include <stdlib.h>
// Deklaracja funkcji strlen()
#include <string.h>

int main() {
    // Otworz plik
    FILE * fPtr = fopen("data.txt", "w+");
    if (fPtr == NULL) {
        printf("Failed to open the file\n");
        exit(EXIT_FAILURE);
}
```

```
// Dane do zapisania do pliku
     const char * text = "Ala ma kota";
     const unsigned int textLength = strlen(text);
     // Zapisanie danych do pliku
     if (fprintf(fPtr, text) != textLength)
          printf("Failed to write to the file\n");
     // Wroc do poczatku pliku
     rewind(fPtr);
     // Bufor na dane odczytane (+1 na '\0')
     char buffer[textLength + 1];
     // Odczyt zapisanych danych
     if (fscanf(fPtr, "%s", buffer) != 1)
          printf("Failed to read from the file\n");
     else
          printf("Data read from file: %s\n", buffer);
     // Zamkniecie pliku
     if (fclose(fPtr) != 0) {
          printf("Failed to close the file\n");
          exit(EXIT_FAILURE);
     }
     return EXIT_SUCCESS;
43 }
```

Listing 2. Przykład zapisu i odczytu z pliku tekstowego

Funkcje scanf() oraz fscanf() domyślnie kończą pobieranie danych ze strumienia wejściowego w momencie napotkania znaku białego (spacja, tabulator, itp.). Z tego powodu wynikiem działania programu z listingu 2 będzie wypisanie na ekranie łańcucha "Ala". Do pobierania i zapisu całych łańcuchów znakowych można posłużyć się wygodniejszymi funkcjami fgets() i fputs(). [Uwaga: można spotkać się również z funkcją <math>gets(), pobierającą dane ze standardowego wejścia. Jednakże została ona usunięta w standardzie C11 z powodu niebezpieczeństwa użycia, wynikającego z jej podatności na przepełnienie bufora.] Funkcje <math>fgets() i fputs() zdeklarowane są w pliku nagłówkowym stdio.h. Ich deklaracje wyglądają następująco:

```
int fputs(const char * str, FILE * stream)
char * fgets(char * str, int num, FILE * stream)
```

Funkcja fputs() zapisuje łańcuch znakowy wskazywany przez str do pliku wskazywanego przez wskaźnik plikowy stream, bez umieszczania znaku nowej linii. W przypadku sukcesu zwracana jest nieujemna wartość, a w przeciwnym razie wartość EOF.

Funkcja fgets() pobiera trzy argumenty: adres, pod którym mają zostać zapisane odczytane dane – str, maksymalny rozmiar łańcucha wejściowego – num oraz wskaźnik plikowy do strumienia wejściowego – stream. W przypadku powodzenia funkcja zwraca łańcuch str, w przeciwnym wypadku zwracana jest wartość NULL. Zmodyfikowany program wykonujący odczyt i zapis do pliku z wykorzystaniem funkcji fgets() i fputs() przedstawiono na listingu 3.

```
// Standardowe wejscie/wyjscie
#include <stdio.h>
// Deklaracja funkcji exit()
#include <stdlib.h>
// Deklaracja funkcji strlen()
```

```
6 #include <string.h>
 int main() {
     // Otworz plik
     FILE * fPtr = fopen("data.txt", "w+");
     if (fPtr == NULL) {
         printf("Failed to open the file\n");
         exit(EXIT_FAILURE);
     }
     // Dane do zapisania do pliku
     const char * text = "Ala ma kota";
     const unsigned int textLength = strlen(text);
     // Zapisanie danych do pliku
     if (fputs(text, fPtr) == EOF)
         printf("Failed to write to the file\n");
     // Wroc do poczatku pliku
     rewind(fPtr);
     // Bufor na dane odczytane (+1 na '\0')
     char buffer[textLength + 1];
     // Odczyt zapisanych danych
     if (fgets(buffer, textLength + 1, fPtr) == NULL)
         printf("Failed to read from the file\n");
     else
         printf("Data read from file: %s\n", buffer);
     // Zamkniecie pliku
```

```
if (fclose(fPtr) != 0) {
    printf("Failed to close the file\n");
    exit(EXIT_FAILURE);
}

return EXIT_SUCCESS;
}
```

Listing 3. Przykład zapisu i odczytu z pliku tekstowego z wykorzystaniem funkcji fgets() i fputs()

2.2. Odczyt i zapis do pliku w języku C++

Język C++ wprowadził obiektowe mechanizmy obsługi plików, analogiczne do obiektowego wejścia/wyjścia, zdeklarowane w nagłówku **fstream**. Są to **klasy std::ofstream** (obsługa wyjściowego strumienia plikowego) oraz **std::ifstream** (obsługa wejściowego strumienia plikowego). W przeciwieństwie do nagłówka **iostream** nie zostały przygotowane predefiniowane globalne instancje (obiekty) tych klas (jak miało to miejsce w przypadku **std::cout** oraz **std::cin**). Otwarcie i zamknięcie pliku realizowane jest za pomocą **metod¹ open()** oraz **close()**. Funkcja **open()** przyjmuje dwa argumenty – **nazwę pliku** (w szczególności względną lub bezwzględną ścieżkę do pliku) oraz **tryb otwarcia pliku**:

```
// Naglowek metody open() klasy std::ofstream
void open(const char * filename, std::ios_base::
    openmode mode = std::ios_base::out);

// Naglowek metody open() klasy std::ifstream
void open(const char * filename, std::ios_base::
    openmode mode = std::ios_base::in);
```

¹funkcji wywoływanych na obiekcie

Wspierane tryby otwarcia pliku zestawiono w tabeli 2. Tryb posiada wartość domyślną: std::ios_base::out dla klasy std::ofstream oraz std::ios_base::in dla klasy std::ifstream. Tryby można łączyć za pomocą operatora alternatywy bitowej – operator]. Różnica między trybem std::ios_base::app i std::ios_base::ate polega na tym, że std::ios_base::app umożliwia wprowadzanie danych wyłącznie na końcu pliku, a std::ios_base::ate jedynie przesuwa wskaźnik bieżącego położenia w strumieniu na koniec pliku (działanie odwrotne do funkcji rewind() z języka C) [3].

Tabela 2. Tryby otwarcia pliku wspierane przez funkcję open() [4]

Tryb	Objaśnienie
std::ios_base::app	dopisywanie do pliku
std::ios_base::binary	otwarcie pliku w trybie binarnym
std::ios_base::in	otwarcie pliku do odczytu
std::ios_base::out	otwarcie pliku do zapisu
std::ios_base::trunc	nadpisywanie pliku
std::ios_base::ate	przesunięcie wskaźnika położenia w strumieniu na koniec pliku

W tabeli 3. zestawiono porównanie trybów otwarcia pliku wspieranych przez funkcję open() z ich odpowiednikami z języka C.

Tabela 3. Tryby otwarcia pliku w języku C++ i C [3]

Tryb w języku $C++$	Tryb w języku ${\cal C}$
std::ios_base::in	"r"
std::ios_base::out oraz std::ios_base::out std::ios_base::trunc	"w"
std::ios_base::out std::ios_base::app	"a"
std::ios_base::in std::ios_base::out	"r+"
std::ios_base::in std::ios_base::out std::ios_base::trunc	"w+"
std::ios_base::binary	"b"

Funkcja close() jest bezargumentowa. Transfer danych do wejściowego strumienia plikowego może być realizowany (analogicznie jak w przypadku obiektu std::cout) za pomocą przeciążonego operatora przesunięcia bitowego w lewo – operator«. Metoda $is_open()$ zwraca wartość true, jeżeli otwarcie pliku się powiodło. Przykład zapisu do pliku tekstowego przedstawiono na listingu 4. Metody wywoływane sq na obiektach z wykorzystaniem operatora dostępu do składowych – operatora.

```
#include <iostream>
2 #include <fstream>
4 int main() {
   std::ofstream file;
   // Otwarcie pliku
   file.open("data.txt");
   if (!file.is_open()) {
      std::cout << "Failed to open the file" << std::</pre>
    endl;
      exit(EXIT_FAILURE);
10
   }
   // Wpisanie danych do pliku
   file << "Grades:" << std::endl
      << "Jan Kowalski | " << 2.0 << std::endl
      << "Adam Nowak | " << 4.5 << std::endl
      << "Robert Malinowski | " << 3.5 << std::endl;</pre>
   // Zamkniecie pliku
   file.close();
   return EXIT_SUCCESS;
19
```

Listing 4. Przykład zapisu do pliku tekstowego z wykorzystaniem klasy std::ofstream

Warto nadmienić, że klasa *std::ofstream* może korzystać z tych samych funkcji formatujących, co klasa *std::ostream*, której instancją jest obiekt *std::cout*. Są to metody takie, jak *setf()* czy *precision()* [3].

W przypadku klasy std::ifstream, obsługującej wejściowy strumień plikowy, przeciążony został operator przesunięcia bitowego w prawo – operator» (w analogii do obiektu std::cin). Przykład odczytu danych z pliku przedstawiono na listingu 5. W pliku grades.txt zapisane są ("w słupku") oceny studentów z pewnej grupy laboratoryjnej. Zadaniem programu jest obliczenie średniej arytmetycznej ocen dla całej grupy. Metoda eof() sprawdza czy napotkano znak końca pliku (EOF). Metoda fail() zwraca wartość true, jeżeli odczyt pliku został przerwany w wyniku błędu. Operator» może zostać użyty wewnątrz warunku pętli while, ponieważ zwraca on oryginał obiektu klasy std::ifstream (tu: obiekt file), który z kolei, rzutowany na typ logiczny bool, niesie informację czy ostatnia operacja odczytu zakończyła się poprawnie (operacja rzutowania std::ifstream na bool jest równoważna negacji wyniku metody fail()).

```
#include <iostream>
#include <fstream>

int main() {
   std::ifstream file;
   // Otwarcie pliku
   file.open("grades.txt");
   if (!file.is_open()) {
      std::cout << "Failed to open the file" << std:: endl;
      exit(EXIT_FAILURE);
   }

float grade, sum = 0.0;</pre>
```

```
unsigned int count = 0;
   // Wykonuj dopoki odczyt danych sie powiodl i nie
    napotkano EOF
   /* Rownowazne do:
       file >> grade;
       while (!file.fail()) { ... }
    */
   while (file >> grade) {
      ++count;
      sum += grade;
   }
23
24
   // Sprawdzenie bledu odczytu
   if (!file.eof() && file.fail())
      std::cout << "Error occurred during reading the
    file" << std::endl;</pre>
   // Obliczenie sredniej ocen
    if (count != 0)
      std::cout << "The group average is: " << sum /
    count << std::endl;</pre>
    else
      std::cout << "No data read" << std::endl;</pre>
   // Zamkniecie pliku
   file.close();
   return EXIT_SUCCESS;
38 }
```

Listing 5. Przykład odczytu danych z pliku z wykorzystaniem klasy std::ifstream

Operator» zakończy odczyt danych z pliku, jeżeli natrafi na znak biały (co może być problematyczne przy wczytywaniu napisów). Aby temu zapobiec można posłużyć się metodą *getline()*. Pobiera ona dwa argumenty – adres bufora, do którego mają zostać zapisane dane odczytane z pliku, oraz maksymalną liczbę znaków (łącznie z '\0'), jaka ma zostać do niego wpisana:

```
const unsigned int size = 16;
char buffer[size];

std::ifstream file;
file.open("data.txt");
if (file.is_open()) {
    file.getline(buffer, size);
}
```

3. Program ćwiczenia

Zadanie 1. Korzystając z języka C (kompilator gcc) napisz program, który będzie pobierał z klawiatury znaki ASCII, do wystąpienia litery 'q' (lub 'Q'), a następnie zapisze je w postaci jednego łańcucha znakowego w pliku tekstowym input.txt. Znaki wprowadzane są niezależnie od siebie, jeden po drugim. Maksymalnie użytkownik może wprowadzić 20 znaków. Jeżeli wcześniej nie wystąpi litera 'q', program ma zapisać dotychczasowe znaki do pliku i przerwać swoje działanie.

Zadanie 2. Korzystając z języka C lub C++ napisz program, który pobierze z klawiatury nazwę (lub ścieżkę) pliku tekstowego oraz pojedynczą literę, a następnie wyznaczy ile razy dana litera występuje w zawartości tego pliku. Dla ułatwienia można ograniczyć długość nazw (ścieżek) plików do 40 znaków.

Zadanie 3. Korzystając z języka C++ (kompilator g++) i klas std::ofstream oraz std::ifstream napisz program, który odczyta pierwsze 20 znaków ze wszystkich wskazanych plików tekstowych, a następnie połączy odczytane znaki w jeden łańcuch i zapisze go w pliku compilation.txt. Nazwy (lub ścieżki) plików mają zostać przekazane do programu za pomocą argumentów funkcji main().

4. Dodatek

4.1. Obsługa plików z poziomu konsoli systemowej

Wśród poleceń obsługiwanych przez konsolę systemu operacyjnego dostępny jest szeroki zakres komend, służących do przeprowadzania operacji na plikach. W tabeli 4. zestawiono podstawowe polecenia konsoli systemów Windows i Unix, w tym najważniejsze polecenia umożliwiające obsługę plików.

Tabela 4. Podstawowe polecenia konsoli systemów Windows i Unix

Windows	Unix	Opis
attrib	chmod	wyświetl atrybuty pliku
cd	cd	zmień katalog
cls	clear	wyczyść ekran
comp	diff	porównaj zawartość plików
copy	ср	kopiuj pliki
del	rm	usuń pliki
dir	ls	wylistuj zawartość katalogu
echo	echo	wyświetl tekst
fc	diff	porównaj pliki i wyświetl różnice
find	find	znajdź plik
mkdir	mkdir	utwórz katalog
move	mv	przenieś pliki
rd	rm -r	usuń katalog
rename	mv	zmień nazwę pliku
shutdown	shutdown now	zamknij system
taskkill	kill	zakończ proces
tasklist	ps	wylistuj uruchomione procesy
tree	ls -R	wylistuj zawartość katalogu w formie graficznej

Literatura

- [1] fopen, fopen_s. URL: https://en.cppreference.com/w/c/io/fopen.
- [2] S. Prata. *Język C. Szkoła programowania*. 6th ed. Helion, 2016. ISBN: 978-83-283-1470-2.
- [3] S. Prata. *Język C++*. *Szkoła programowania*. 6th ed. Helion, 2013. ISBN: 978-83-246-4336-3.
- [4] $std::basic_ofstream$. URL: https://en.cppreference.com/w/cpp/io/basic_ofstream.